

[Tove Lindbo Larsen]

med at spise et stykke viskelæder, selv om det ligner en ost.

Dette forslag viser tydeligt, hvor stort et behov der er for at få en egentlig produktsikkerhedslov. Det pegede en enstemmig forbrugerkommission på allerede i 1975. Men nu ser det ud til, at EF også vil hjælpe os med det. Vi har forsøgt nogle gange, men har ikke kunnet få de borgerlige partier med til det. Men det kommer måske. Vi lægger megen vægt på, at kravene til legetøjs sikkerhed også gælder for importvarer, således at der ikke kan forhandles legetøj, der ikke opfylder EF-kravene og er mærket som sådan.

Vi er tilfreds med, at afslag på godkendelse i ét EF-land skal meddeles de øvrige medlemslande, fordi man derved kan forhindre, at ansøgere vandrer fra land til land for at finde det land, der er mindst krævende.

Det er en stor fordel, at forbrugerombudsmanden kan tilbagekalde et farligt produkt fra markedet, men jeg må beklage, at ministeren vil fastsætte en frist for varer, der allerede er på markedet, til 1. januar 1992. Det begrundes med, at det ellers ville være svært at gennemføre kontrollen. Ja, det kan godt være, men der er altså noget andet, der tæller.

Ministerens skriver også, at denne frist er tilstrækkelig til, at branchen kan få solgt de pågældende varer. Ja, det er jo helt fint – vi må have tid til at komme af med braset – men hvad med forbrugerne? Loven er udformet, og kravene til sikkerhed er formuleret, men det farlige og det skadelige skal man alligevel prøve at få solgt, inden bestemmelserne træder i kraft.

Jeg må minde om, at det danske system betyder, at industriministerens også er forbrugers minister.

Socialdemokratiet vil gerne sikre forbrugerne gennem direktivet, men vi synes, at ministeren skulle gå lidt videre. Men lad os se videre på det i udvalget. Jeg har været negativ over for de to første forslag, men vil gerne være med til at gennemføre direktivet.

Kai Dige Bach (KF):

Forslagene til ændringer af markedsføringsloven er ganske rigtig vidt forskellige. Der er faktisk tre forslag. Man vil helt ophæve forbudet mod tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer, og vi mener faktisk i den konservative gruppe, at det er rigtigt at gå væk fra en for-

budslovgivning i detaljer. Vi har stadig de generelle bestemmelser i loven, der forbyder handlinger i strid med god markedsføringsskik, og en sådan generel etisk regel finder vi er tilstrækkelig.

Endvidere indeholder forslaget ophævelse af forbud mod rentefri kredit. Den oprindelige baggrund for forbudet var ønsket om at fremme opsparingen og nedsætte gældsætningen, men siden har vi jo ændret skatte- og afgiftslovene, og vi er enige i, at forbudet nu er overflødig.

Det sidste forslag vedrører særlige regler for sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som kan forveksles med levnedsmidler, og det er jo svært at være seriøs modstander af det. Forslaget er i overensstemmelse med et EF-direktiv og giver industriministeren hjemmel til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedskravene.

Vi kan tilslutte os forslagene og giver gerne tilsagn om en positiv behandling i udvalget.

Birthe Hansen (SF):

Til hr. Kai Dige Bach vil jeg meget kort sige: Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men jeg synes, hr. Kai Dige Bach sagde, at man i Det Konservative Folkeparti går ind for at fremme forbrug og øge gældsætningen, for sådan forstår jeg det, når man siger ja til at fjerne § 8 a.

Men ligesom jeg for var bange for, at ministeren bar sig forkert ad ved at ophæve nogle bestemmelser og derved fjerne beskyttelsen af forbrugerne i loven om betalingskort, er jeg bange på samme måde med hensyn til forslaget til lov om ændring af markedsføringsloven. For det, der sker ved at fjerne paragrafferne 6-8 a, er, at man forringer forbrugernes mulighed for at få et overblik over priserne, fordi tilgift og rabatmærker umiddelbart får én til at tro, at man får noget forærende – altså noget, der er gratis, men det er det ikke, for på en eller anden måde skal det altså betales af de samme forbrugere. Derfor synes vi, det er et velbegrundet forbud, som man skal beholde. Bl.a. også ud fra den skærpede konkurrence, som vi kan forvente i de kommende år, mener vi, at behovet for at modvirke den slags tiltag bestemt ikke er blevet mindre.

Fremtidssikringsudvalget mener som nævnt i bemærkningerne, at forbrugerne i dag er så prisbevidste, at de ikke vælger et produkt på grund af tilgift. Det er jeg nu ikke så sikker på og specielt ikke, hvor det drejer sig om præmi-